

liggende Grundlag. Det er jo faktisk, at den danske Stat, hvis det gaar uheldigt, og Havnen ikke kommer til i nævneværdig Grad at være til Hensigten, kommer til at betale ret betydelige Kapitaler i en lang Række. Derfor beklager jeg, at Tiden synes at være saa kort; thi hvor gerne jeg end vil have en Fisteri- og Nødhavn, kan jeg dog ikke paa Grundlag af det her foreliggende se mig i Stand til at stemme for Forslaget. Jeg vilde dog meget beklage, om Forslaget for Tiden skulde falde paa Grund af manglende Oplysninger, dersom der overhovedet er Oplysninger at skaffe til Beje. Det er jo klart, at der maa kunne staffles en Del flere Oplysninger til Stede end dem, som Ministeren i den korte Tid har været i Stand til at skaffe. Efter den højtærede Ministers Oplysninger var der jo ikke nogen Garanti for, at Havnen kan blive en Trafikhavn, heller ikke, at den kan blive en Nødhavn, ja end ikke, at den i alle Tilfælde kan blive en Fisterihavn. Der er ingen Sikkerhed for, at denne Havn kan komme til at gøre Nytte i de Tilfælde, hvor der trænges allerhaardst dertil, naar Vejret er meget daarligt, og naar det kniber for Fisterne med at komme i Land med Liv og Fartøj. Hvis det forholder sig saaledes — og den højtærede Minister har ikke kunnet love noget, hvad jeg finder overordentlig rigtigt under de forhaandenværende Forhold — er det for mig overordentlig betænkeligt at gaa til en Lov, der for den danske Statskasse vil medføre en Udgift af 145,000 til 182,000 Kr. aarlig i Løbet af 100 Aar. Det er jo dog en stor Kapital, og hvor gerne jeg end vil have Havne paa Vestkysten, finder jeg dog, at der er al mulig Grund til at undersøge, om det ikke er rent ud i det blaa, da man jo her skal regne med saa store Summer. Man bør først undersøge, om der virkelig er et godt Fundament for Sagen, saaledes at det, selv om det gaar galt, dog maa siges, at Folketinget har haft Grund til at tro, at det maatte gaa nogenlunde godt; men det kan Folketinget ikke have paa Grundlag af, hvad der her foreligger.

Jeg skal blot endnu nævne et enkelt Spørgsmaal. Det eventuelle Udvalg maa jo se at skaffe sig en hel Del Oplysninger og maa bestæftige sig med mange forskellige Spørgsmaal og ogsaa med det Spørgsmaal, hvad Havnen sandsynligvis vil komme til at koste, og det, synes jeg, til en vis Grad maa blive Maalestof for, hvad den danske Statskasse skal garantere. Størrelsen af denne Garantifund maa jeg ikke reelt kan sættes i Forbindelse med, om Havnen føres ud til 24 eller 26 Fods Dybde. Det maa efter min Me-

ning langt mere rette sig efter den Beføstning, Havneanlægget repræsenterer, skønt det naturligtvis maa siges, at jo længere Molerne føres ud i Dybet, desto dyrere bliver det; om det skal være 24 eller 26 Fod, derom har jeg, efter hvad der foreligger, ikke fjerneste Begreb. Man har vel blot for at fremskynde Sagen her i Rigsdagen nævnt, at saa fordelagtige Betingelser, som der her foreligger fra det omtalte Firma, ville næppe saa snart igen komme til at foreligge, hvorfor man skal skynde sig med at tage, hvad der her bydes. Dertil vil jeg sige, at den Slags Udtalelser hue mig ikke. Nu tales der om et Firma i London, sidste Gang var der her Tale om et Firma i Paris, med hvem vi kunde gøre en saa glimrende Forretning; men jeg huster godt, hvordan vi den Gang bleve tagne ved Næsen. Havde vi den Gang ladet dette Firma i Paris fare, havde der nok været et andet Firma, som vi kunde have gjort Forretningen med. Saadanne Udtalelser affstrække mig derfor ikke, og jeg kan heri kun være enig med det ærede Medlem for Rjøbenhavns 5te Valgfreds (P. Holm). Englænderne have ikke Ord for at være Tøsser, og naar de komme her og byde os deres Kapital til at bygge for, vilde det være for meget forlangt af dem, at de skulde gøre det blot af Kærlighed til vore Fister. Nej, Sagen er den, at deres Kapitalister ville tjene Penge, og ville de ikke det, være de dummere end Folk i Almindelighed, og det have vi ikke Lov til at tro om Englænderne. Det ærede Medlem for Ringkøbing (S. C. Christensen) omtalte Spørgsmaalet om Jordarealerne der, hvor Havnen skulde bygges, og han opfordrede Udvalget til at tage under Overvejelse, hvorledes denne Sag skulde ordnes. Jeg indrømmer, at hvis man kommer til at bygge en saadan Havn, og det gaar nogenlunde godt, vil det bevirke en hel Revolution i Forholdene deroppe, navnlig med Hensyn til disse Arealers Værdi. Jeg kan ogsaa fuldstændig slutte mig til den Anskuelse, at det er uheldigt, som disse Forhold have udviklet sig nede ved Esbjerg, hvor der ganske vist er Folk, som ere blevne rige, men hvor det dog er et stort Spørgsmaal, om der ikke er lige saa mange, der i en nærmere eller fjernere Fremtid ville blive ruinerede. Udvalget maa undersøge dette Spørgsmaal ligesom de forskellige andre Spørgsmaal. Jeg er f. Eks. ikke vis paa, at der vilde opnaas synderligt ved, at Staten eksproprierede disse Arealer, og jeg er heller ikke saa vis paa, at vi ville have været stort bedre hjulpede nede ved Esbjerg, hvis Staten, da Havnen blev an-